

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ebba Strange (SF):

Da tinget andenbehandlede lovforslag nr. L 216 og lovforslag nr. L 221, der begge handlede om dagpenge ved sygdom eller fødsel, gav jeg udtryk for, at det var en lidt besynderlig anden behandling, fordi det, vi fik at se ved tredje behandling, jo nok i kraft af det forlig, der dengang var indgået, ville blive noget helt andet end det, vi stod og drøftede ved andenbehandlingen.

Det, vi nu i dag bliver præsenteret for, er ganske rigtigt noget helt andet. Det er en kapitulation fra socialdemokratiets side over for det massive borgerlige pres, der har været ikke mindst fra fremskridtspartiets side for at få det offentlige til at overtage arbejdsgivernes forpligtelse med hensyn til betaling af dagpenge. Jeg er sikker på, at fremskridtspartiet, venstre og de konservative nu kan gnide sig i hænderne og konstatere, at de her har vundet en sejr, som de kan gå ud og prale af i hele landet.

Jeg har spurgt, men vi har ikke kunnet få noget svar på, hvilke beskæftigelsesmæssige forbedringer dette forslag vil give. Jeg tvivler på, det giver nogen som helst, men jeg er i hvert fald helt sikker på, at det giver et helt kontant tilskud i arbejdsgivernes lommer, og derfor stemmer socialistisk folkeparti imod lovforslaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Som et resultat af forligsforhandlingerne, som også er nedfældet i tillægsbevillingsloven, oplyser socialministeren i tillægsbetænkningen til dette forslag, at det offentlige af hensyn til erhvervenes omkostninger vil overtage udgifterne til sygedagpenge efter dagpengeloven i arbejdsgiverperiodens fjerde og femte uge. Dette viser med al tydelighed, hvor langt Arbejdsgiverforeningen og de borgerlige partier gennem propaganda og usaglig agitation ude i befolkningen kan presse regeringen til at give tilskud til arbejdsgiverne.

Det understreger også rigtigheden af kommunisternes stilling ved tillægsbevillingsloven i går, hvor vi ikke ville stemme for milliardtilskud til arbejdsgiverne, selv om et sådant milliardtilskud er tilsløret af beskæftigelsesforslag.

Man har uden nogen dokumentation påstået, at sygedagpengeordningen forhindrede ledige i

at komme i arbejde. Når jeg siger »uden nogen dokumentation«, så er det, fordi jeg mener, det kun har været propaganda, hvad man har bragt frem om, at arbejdsgivere ikke turde antage arbejdere på grund af sygedagpengeordningen. Man havde en forsikringsordning, som man kunne have brugt, og som fjernede denne risiko.

Det andet, man har henvist til, det er den store omkostningsbyrde. Her glemte man helt, at dengang vi fik sygedagpengeordningen, som var et lille skridt på vejen til en ligestilling, hvor alle fik fuld løn under sygdom og ulykke – noget, som ikke er opfyldt i loven; det er en kendsgerning, at for mange lønmodtagere er det 60–70 pct. dækning, man har under sygdom, og ikke som funktionærer, tjenestemænd og mange andre i dette samfund fuld løn – dengang modregnede Arbejdsgiverforeningen ved de førstkommande overenskomstforhandlinger den udgift, som de sagde arbejdsgiverne havde fået pålagt ved sygedagpengeloven. Det var altså noget, man modregnede i overenskomsterne. Det var ikke en udgift til arbejdsgiverne, men det var en indtægt, fordi man tog det rigeligt betalt, da man forhandlede overenskomster igen.

Resultatet af forliget bliver altså, at man betaler den 3.–4. uge. Man siger ganske vist, det er en midlertidig lov i 3 år. Det betyder en milliard kr. til arbejdsgiverne . . .

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at det her drejer sig om lovforslaget om forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, men i tillægsbetænkningen, som vedrører dette lovforslag, oplyser socialministeren – jeg kan godt læse det op – at der vil blive fremsat et lovforslag herom. Det er med i betænkningen, som er en del af det, vi skal behandle her i dag. Man betaler altså her en milliard kr. til arbejdsgiverne. Efter de oplysninger, socialministeren har fremsendt i dag, ville ordningen, hvis man havde betalt 4 uger, i bedste fald have betydet 2.000–4.000 nye arbejdspladser. Enhver, der har nogen som helst føling med eller tilhørsforhold til arbejdsmarkedet, ved, at dette tal er sat for højt, at det ikke er rigtigt. Men selv om vi går ud fra dette tal og siger: nu er det kun 2 uger, derfor kan vi halvere det, så betyder det 500.000 kr. pr. arbejdsplads. Når man ved, at finansministeren har sagt, at man